

[Socialministeren.]

blev der imidlertid i loven indsat en bestemmelse om, at der kunne ydes de anerkendte sygekasser et yderligere tilskud på halvdel af udgiften til visse former for speciallægehjælp til kassernes A-medlemmer. Dette tilskud kan ydes efter regler, der fastsættes af socialministeren efter forhandling med finansministeren og finansudvalget, og kun til speciallægehjælp, som er omfattet af en overenskomst, der er godkendt af socialministeren i henhold til sygeforsikringsloven.

På grundlag af denne bestemmelse er der givet nærmere regler om, til hvilke arter af speciallægebehandling der kan ydes de anerkendte sygekasser et sådant yderligere tilskud. Tilskuddet kan ydes til speciallægebehandling bortset fra behandling ved øjenlæge, øre-, næse- og halslæge, hudlæge og røntgenlæge, men kun når der findes en godkendt overenskomst om ydelse af denne speciallægehjælp. Det har været hensigten med bestemmelserne at søge at få flere sygdomstilfælde end hidtil behandlet ambulært for derved at begrænse sygehusindlæggelserne og aflaste sygehusene.

Det synes rimeligt, at der også bliver mulighed for at yde Statsbanepersonalets Sygekasse et sådant særligt tilskud til speciallægehjælp, og det foreslås derfor, at loven om Statsbanepersonalets Sygekasse ændres således, at der gives adgang til at yde denne sygekasse tilskud til speciallægehjælp i samme omfang, som et sådant tilskud ydes de anerkendte sygekasser.

Da Statsbanepersonalets Sygekasse ikke for tiden har overenskomst med speciallæger inden for de specialer, der vil blive omfattet af reglerne, vil en gennemførelse af forslaget ikke umiddelbart give denne sygekasse adgang til yderligere statstilskud, idet sygekassen først må afslutte overenskomster om speciallægehjælp inden for disse specialer. Gennemførelsen af lovforslaget vil således ikke umiddelbart medføre nogen merudgift for staten, men dette vil først blive tilfældet, når Statsbanepersonalets Sygekasse har afsluttet yderligere overenskomster om speciallægehjælp, og merudgiften for staten må da forventes at blive af yderst begrænset omfang.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.*

Forslaget er det tredje og sidste lovforslag, der fremkommer som resultat af den betænkning, der i 1963 blev afgivet om ekspropriationslovgivningen. Det er for størstedelens vedkommende at betragte som en lovteknisk forenkling, idet forslaget dels skulle afløse den årlige ekspropriationslov under ministeriet for offentlige arbejder, dels samle og standardisere en række spredte lovbestemmelser, der indeholder ekspropriationshjemmel. Under de senere års behandling her i tinget af den årlige ekspropriationslov har forslaget til en permanent lovgivning på dette felt da også være efterlyst.

Ud over de i kommissionsudkastet indeholdte bestemmelser medtager lovforslaget tillige de regler, der indeholdes i nogle ældre love om ekspropriationsadgang for privatbaner og om anbringelse af sneskærme til værn om jernbanelinjer, idet man herefter helt kan ophæve nogle love fra forrige århundrede. Ved lovforslaget kan der i alt ophæves 6 hele love og 9 bestemmelser spredt i love, der i øvrigt stort set har udtømt deres virkning, således at man i realiteten overflødiggør 15 love ved dette lovforslag.

I forhold til den bestående retstilstand er der grund til at fremhæve, at der som noget nyt foreslås givet hjemmel for ekspropriation til anlæg for rutebildrift og til postbygninger. Det første forslag må ses som en følge af den trafikale udvikling; det andet forslag er en følge af, at den årlige ekspropriationslov tænkes afløst, og man har hidtil kunnet optage specialbestemmelser på denne, når behov for en ekspropriationsadgang til postbygninger forelå.

Da den nugældende årlige lovs gyldighed udløber med finansåret, foreslås den ny lov sat i kraft pr. 1. april 1965.

Til slut skal jeg bemærke, at de procedureregler, som skal følges ved de af lovforslaget omfattede ekspropriationer, jo er fastlagt i den i 1964 gennemførte nye lov på dette felt og derfor ikke giver anledning til særlig omtale.

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af erhverv i Grønland.

Valgt blev: *Lis Groes, Mohr Dam, Dupont, Lund Jensen, Anker Jørgensen, Peter Jørgensen, Teichert, Rosing, From, Damsgaard, Holger Hansen, Poul Hartling, Ninn-Hansen, Knud Hertling, Stetter, Kirkegaard og Vivike.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. [af Fanger m. fl.],

forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. [af Ib Thyregod m. fl.],

forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. [af Fanger m. fl.],

forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. [af Ib Thyregod m. fl.],

forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds [af Fanger m. fl.]

og

forslag til lov om ændring i lov om investeringsfond [af Ib Thyregod m. fl.].

Valgt blev: *Ove Hansen, Holger Eriksen, Lis Groes, Egon Jensen, Hans Lund, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen, Holm Tved, Ib Thyregod, Anders Andersen, Jens Chr. Christensen, Foged, Fanger, Hagen Hagensen, Knud Thomsen, A. C. Normann og Poul Dam.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om tilsyn med skibe.

(Lovforslaget (nr. 71) findes i tillæg A. sp. 1009, fremsættelsen i tidenden sp. 2006).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse.

(Lovforslaget (nr. 72) findes i tillæg A. sp. 1017, fremsættelsen i tidenden sp. 2006).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Hans Pihl: Efter at det høje ting i maj 1964 har vedtaget, at konventionen af 1960 om sikkerhed på søen skulle ratificeres, har det vist sig ønskeligt at foretage en række ændringer i lov om tilsyn med skibe. Som den højtærede handelsminister har gjort opmærksom på, kunne de fleste bestemmelser i relation til konventionen gennemføres administrativt. Men da det er langt at foretrække, at så mange af bestemmelserne som muligt kan læses i loven, og da loven på nogle punkter i øvrigt savner en ønskelig klarhed, foreslås konventionens bestemmelser indarbejdet i denne samtidig med, at der foreslås visse andre ændringer.

I det foreliggende lovforslag fastslås det nu ganske nøje, hvilke skibe loven omfatter. Dette er af værdi, fordi ingen da fremover behøver at lede i bekendtgørelser og andre steder for at få fastslået, om et skib er omfattet af loven. På samme måde er det tydeliggjort, hvilke størrelser af skibe der skal have radiotelegrafanlæg, og hvilke skibe der kan nøjes med radiotelefonanlæg, og man imødekommer hermed et ønske, der har været fremsat i det høje ting om en nøjere specifikation af de krav, der bør